Sant Cugat: l'independentisme per sobre del 50%

El resultat de les darreres eleccions espanyoles ha mostrat l'ascens de l'independentisme a Catalunya, en general, i a Sant Cugat, en particular. Eren unes eleccions estúpides, fruit de l'arrogància i de la ineptitud de Pedro Sánchez, i el veredicte de les urnes ho ha confirmat. No li han servit de res, perquè el PSOE continua presoner de la voluntat d'altres partits i situa a l'horitzó, si es manté prepotent, el fantasma d'unes terceres eleccions que tampoc no resoldrien res.

Amb relació a Sant Cugat, tot i que la participació ha baixat cinc punts, quedant-se en un 79%, l'independentisme s'ha situat per damunt del 50% dels vots per primera vegada en unes eleccions espanyoles, amb Esquerra, Junts per Catalunya i la CUP com l'opció escollida pel gros dels santcugatencs. Dit d'una altra manera: els partits nacionalistes espanyols, PSOE, PP, Cs i Vox han estat clarament derrotats.

Una altra particularitat de Sant Cugat és que la puja de Vox a l'Estat no ha tingut translació al nostre municipi, passant d'un 4,1% a un insignificant 5,6% que el deixa en vuitè lloc i al costat de Ciudadanos, que s'ha quedat amb un 6%, per darrere de la CUP, que ha obtingut un 7,5%. Pel que fa a PSOE i PP, el primer ha davallat a un 13% i el segon no ha passat d'un exigu 9,1%. Res a veure, com veiem, amb la victòria neta d'Esquerra i Junts per Catalunya amb un 23% i un 19,6% respectivament.

No és gens sorprenent, tot plegat. N'hi ha prou de conèixer el camí que segueix Catalunya aquests darrers anys per veure'n la lògica. El nacionalisme espanyol fa temps que va tocar sostre al nostre país, i les seves oscil·lacions, amb l'intercanvi de vots entre les quatre formacions, no passa de ser això: pura oscil·lació. És a dir, vots del PSOE que se'n van al PP, vots del PP que se'n van al PSOE, vots de Ciudadanos que se'n van a Vox..., i d'aquest joc, ara tu, ara jo, no en surten per la senzilla raó que no sumen. L'independentisme sempre els derrota. Ho fa a les manifestacions i ho fa a les urnes. Aquesta vegada, però, hem assistit a l'esfondrament de Ciudadanos i la dimissió d'Albert Rivera, un senyor que es volia menjar el món i que ha acabat devorat per les seves al·lucinacions.

Finalment, un altre aspecte rellevant de tot plegat és que la derrota del nacionalisme espanyol davant l'independentisme català ha estat televisada i mostrada arreu del món, i això cou, oi que sí, senyors Sánchez, Casado i Abascal, i senyores Calvo, Cayetana i Arrimadas? Doncs, reflexionin sobre aquesta vella dita: beu-te aquest ou, que l'altre es cou.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/146356.html

Copyright 2024 Cugat.cat